Р Е Ш Е Н И Е
№ 2573

гр. София, 16.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова
Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1861** по описа за **2014** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Касаторът Директор на Дирекция „Инспекция по труда" [населено място] обжалва в законоустановения срок Решение постановено от Софийски районен съд, НО,108 с-в, по н.а.х.д. № 3325 по описа за 2013 г. С решението било отменено наказателно постановление (НП) № 22-2205062/ 08.10.2012г.

Твърди, че обжалваното пред настоящата съдебна инстанция решение на Софийски районен съд, е незаконосъобразно и неправилно по следните съображения:

Наказателното постановление е издадено за нарушение на чл. 415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/, а именно затова, че ТПК „ФИНА ПРОМИШЛЕНОСТ", в качеството му на работодател, не е изпълнил задължително за изпълнение предписание под № 4, дадено на основание чл. 404, ал.1, т.1 от КТ с протокол за извършена проверка, връчен на 27.02.2012 г. Със същото се вменява задължение за кооперацията да изплати на поименно посочени в него работници/ служители в пълен размер и в установените срокове уговореното трудово възнаграждение за извършената от тях работа за м.02.2012 г,, пропорционално на отработеното време. П. е следвало да бъде изпълнено в срок до 30.08.2012 г. Така описаната фактическа обстановка изцяло е възприета и потвърдена от съда, като последният е постановил, че по делото безспорно е доказано извършването на твърдяното нарушение от ТПК „ФИНА ПРОМИШЛЕНОСТ". Съдът е кредитирал всички събрани в хода на проверката доказателства, както и свидетелските показания на актосъставителя като

непротиворечиви, правдиви и изцяло кореспондиращи помежду си.

Счита, че в мотивите на решението си съдът неправилно приел, че извършеното от ТПК „ФИНА ПРОМИШЛЕНОСТ" нарушение е малозначително, позовавайки се на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и на факта, че кооператорите (служители и по трудови договори) са приели да изплатят с наличните средства задълженията си за отопление, вместо трудови възнаграждения на наетия персонал. Съдът е решил, че административнонаказващият орган е следвало да приложи горецитираната разпоредба и че неприлагането й е довело до незаконосъобразност при издаване на процесното НП.

Поддържа, че Кодексът на труда (КТ) съдържа специална разпоредба, уреждаща случаите, при които се приема, че извършеното нарушение е маловажно и това е чл.415в от КТ. Съобразно задължителното за прилагане Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011Г. на ВАС по Т.. д. № 7/2010 г., О., специалният състав по глава Х., раздел II от КТ на "маловажно" административно нарушение по чл. 415в от КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН. В конкретния случай е установено по несъмнен начин, че ТПК „ФИНА ПРОМИШЛЕНОСТ", в качеството му на работодател, е осъществил от обективна страна нарушението, за което е ангажирана отговорността му. Нарушението е правилно установено по реда на Кодекса на труда от компетентните за това органи и в изискуемата форма. Нарушението е квалифицирано правилно, обосновано и законосъобразно. На следващо място отбелязва, че до приключване на съдебното следствие кооперацията не е представила каквито и да е доказателства, че е изплатила дължимото възнаграждение на своите работници/ служители. Това обстоятелство прави неприложима разпоредбата на чл. 415 в от КТ.

Касаторът сочи и, че нарушенията на чл. 415, ал.1 от КТ са от категорията на тези деяния, с които се засягат правомощията и компетентността на контролните органи на Инспекцията по труда. Поддържа и, че административнонаказващият орган е отчел всички обстоятелства и правилно е наложил имуществена санкция в предвидения минимален размер, на основание чл. 415, ал.1 от КТ.

При горните фактически твърдения моли съдът да отмени обжалваното решение и да потвърди изцяло издаденото наказателно постановление № 22-2205062/ 08.10.2012 г. като законосъобразно и правилно.

Ответникът по касация чрез своя процесуален представител, счита жалбата за неоснователна и моли същата да се отхвърли.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага съображения, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени обстоятелства, които са от значение за спора.

С Решение от 13.01.2014 г. Софийски районен съд НО, 108 състав и по нахд№ 3325 по описа за 2013 година, е отменил наказателно постановление (НП) № 22-2205062 от

08.10.2012 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" - С. /Д„ИТ"- С./, с което, на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, на ответника по касация е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева.

Настоящата съдебна инстанция изцяло възприема установените фактически обстоятелства пред първоинстанционния съд. Така през февруари 2012 г. член - кооператорите в ТПК „Фина промишленост" поради лошото финансово състояние сезирали Управителният съвет /УС/ с искане да се забави изплащането на трудовите им възнаграждения, а с парите да се покрият нуждите за отопление. На 05.032012 г. УС на ТПК „Фина промишленост" провел заседание по повод искането на кооператорите, на което взел решение, поради лошо финансово състояние, да се забави изплащането на заплатите за февруари и март 2012 г., а с наличните средства да се закупят дърва и въглища за отопление.

През юли 2012 г. св П. - Й. - главен инспектор в Д„ИТ"- С., извършила проверка в ТПК „Фина промишленост", при която установила, че не са изплатени уговорените трудови възнаграждения пропорционално на отработените дни служителите на кооперацията за февруари 2012 г. Бил съставен протокол за извършената проверка, с който било дадено предписание „да се изплати уговореното трудово възнаграждение за извършена работа, пропорционално на отработените дни" за тези служители за месец февруари 2012 г. Срокът за изпълнение на това предписание бил до 30.08.2012 г. Протоколът с предписанията бил връчен на 27.07.2012 г. на представител на кооперацията. Протоколът с дадените предписания не бил оспорен - няма данни за това по делото, нито изпълнението му било спряно.

Впоследствие, на 12.09.2012 г. св. П. - Й. извършила последваща проверка, с оглед установяване дали са изпълнени дадените предписания. Тя констатирала, че няма доказателства за изпълнение на това предписание. За извършената проверка съставила констативен протокол. Приела, че констатираното от нея представлява неизпълнение на дадените от Инспекцията на предписания в тази насока и с това ТПК „Фина промишленост" е извършила нарушение на чл. 415, ал.1 КТ, за което съставила срещу нея акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22 - 2205062 от 12.09.2012 г.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Със заповед № 3-0011/12.01.2010 г. изпълнителният директор на ИА „Д." е упълномощил директорите дирекции „Инспекция по труда" да издават НП по актове на инспектори в „Д.". Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. св. П. - Й., К. и Ж. Показанията на свидетелите съдът намира за правдиви, непротиворечиви, като кореспондират помежду си и с писмените доказателства, поради което им се доверява напълно.

Според чл. 415, ал. 1 КТ се въздига в административно нарушение неизпълнението на предписанията на контролните органи за спазване на трудовото законодателство. Така, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 10 000 лева.

В случая, извършването на административното нарушение се осъществява чрез бездействие- неизпълнение на дължимото законово поведение.

В процесния казус, от събраните доказателства, безспорно се установи, че е било

отправено предписание за изпълнение до -30.08.2012 г. С това предписание жалбоподателят е бил запознат, тъй като то му е било връчено. Това предписание е влязло в сила, доколкото по делото няма данни същото да е било обжалвано и, съответно отменено от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда". В рамките на този срок, както и до извършване на втората проверка, започнала на 12.09.2012 г. не е било изпълнено предписанието, визирано в съставения протокол за проверка.
Деянието е съставомерно от обективна страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице и, доколкото се касае за обективна отговорност, то не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието.
Видно е, че самите работници, които са и членове на кооперацията, с оглед възможността за продължаване на дейността й, са инициирали да не се изплащат месечните заплати за определен период от време. Очевидно не се касае за недобросъвестност на работодателя, а за решение, взето по инициатива на самите работещи при него член - кооператори. Следва да се вземе предвид и характера кооперацията - сдружение на физически лица с променлив капитал и с променлив брой членове, които чрез взаимопомощ и сътрудничество осъществяват търговска дейност. Нарушение няма, поради което решението на СРС е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.
Разпоредбата на чл. 28 З. дава възможност на АНО при наличието на маловажен случай на административно нарушение да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание, като с тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г, ОСНК НА ВКС излезе със становище че изразът в закона "може" не обуславя действие при "оперативна самостоятелност", а означава възлагане на компетентност и АНО е длъжен да приложи тази привилегирована разпоредба. Същото решение посочва, че в случаите, когато това не е сторено от АНО, а са налице предпоставките за това, то налице е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона.
Настоящата съдебна инстанция в този смисъл споделя правните изводи на Софийски районен съд, че случаят е маловажен. Установено е от първостепенният съд, че самите член - кооператори, които са работници в кооперацията, са поискали от УС да се вземе решение да не се изплащат трудовите възнаграждения, поради трудно финансово състояние, а парите да бъдат използвани за закупуване на дърва и въглища за отопление. Видно е, че самите работници, които са и членове на кооперацията, с оглед възможността за продължаване на дейността й, са инициирали да не се изплащат месечните заплати за определен период от време. Очевидно не се касае за недобросъвестност на работодателя, а за решение, взето по инициатива на самите работещи при него член -- кооператори. Следва да се вземе предвид и характера кооперацията - сдружение на физически лица с променлив капитал и с променлив брой членове, които чрез взаимопомощ и сътрудничество осъществяват търговска дейност за задоволяване на техни икономически, социални и културни интереси по чл. 1 от Закона за кооперациите. Обществената опасност на установеното нарушение с оглед характера на членственото правоотношение в кооперацията е незначителна,а случаят следва да се приеме, че е маловажен.
Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.

2 от ЗАНН, Административен съд София - град - VIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.01.2014 г. Софийски районен съд НО, 108 състав и по н.а.х.д.№ 3325 по описа за 2013 година, с което съдът е отменил наказателно постановление (НП) № 22-2205062 от 08.10.2012 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" - С. /Д„ИТ"- С./, с което, на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, на ТПК „ФИНА ПРОМИШЛЕНОСТ", е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ:1.

2.